

ویران و قریب هشتاد هزار نفر را بحرك فرستاد دولت ژاپون با سرعت خارق العاده ئی در مقام تعمیر بر آمده و از این موقع نیز استفاده کرده برای اینکه شهر را بطور جدید ساخته خیابانها را وسعت داده و خانها را مطابق احتیاجات امروزه بسازد . این کار مهم که تا بحال سابقه نداشته و بسایک وقت کمی با نهایت خوبی انجام گرفت و یک شهر معظمی از نو ساخته شد ترقی صنعت و پیشرفت این مات را در اختراعات جدیده بار دیگر بهالم ثابت کرد . برای تعمیر و ساختمان شهر نو کیو که خیلی کمتر صدمه دیده بود دولت مقدار ده ملیارد فرانك خرج کرده و آنچه اشخاص و کمپانیها خرج کردند چندین بار از این زیاد تر است .

بزان سن ۲۸ آوریل

✽ علی فولادوند ✽

(ادبیات فارسی در ژاپن)

پروفیسور شیژرو آراکی ژاپنی متخصص در خواندن خطوط قدیمه کتابی در تاریخ ادبیات ایرانی بزبان ژاپنی تألیف کرده در آن کتاب در مقدمه چنین می نویسد که من پس از خواندن سی جلد کتاب که راجع بادبیات فارسی قدیم و جدید در اروپا و آمریکا طبع و ترجمه شده بود و ملاحظه در کتیبه های قدیم ایران این کتاب را تألیف نمودم (اسامی کتب فوق الذکر را با اسم مؤلف و تاریخ و محل طبع آن در اول کتاب درج نموده است) پروفیسور مذکور تاریخ ادبیات ایرانرا بدین ترتیب مرتب کرده است .

بر طبق آثار و عمارات که از دوره هخامنشی بدست آمده و دیده شده است و که ذیلاً درج میشود در آن دوره در ایران ادبیات رواجی داشته و شعر هم میسروده اند .

مثلاً شش قطعه لوحیکه در کوه الوند همدان موجود و بگنج نامه معروف و صحیح آن جنک نامه (فتح نامه) است که داریوش کبیر شرح فتوحات خود را منقور کرده است منظوم است و مطالب مذکور را بشعر درج کرده اند .

در موقع حفر کانال سویز سنجی کشف شد که داریوش کبیر تاریخ حفر کانال بین رود نیل را بدریای احمر برای رفتن کشتیهای جنگی دولت ایران بمصر بچهار زبان هخامنشی - بابلی - نه اورامینک - معرے قدیم (هیرگلفی) حک کرده و پس از تحقیق معلوم شد که آن منظومه ایست - یا قدیده است که تاریخ آن کانال را شرح داده است و همچنین بعضی از کتیبههای یسنون که در بالای سر داریوش کبیر حک کرده اند بشعر نوشته شده است .

پس مطابق شرح فوق یقین حاصل میتوان کرد که در آن زمان ادبیات وجود داشته و شعر نیز گفته شده است .

بعد از آن دوره که زبان اوستا پیدا شد از ملاحظه خطوط و کتیبههای آن زبان معلوم شد که در آن زمان هم ادبیات وجود داشته چنانکه بعضی نسل های اوستا منظومه است .

پس از آنکه سلطنت ایران بدست اسکندر مقدونی سپرے و خط و زبان یونانی جائے نشین زبان فارسی شد همین طور ادبیات یونانی هم در ایران رواج یافته و در آن زبان نیز شعر هم گفته اند چنانکه بعضی از آنها بدست آمده و ملاحظه شده است .

بعد از تجدید سلطنت ایران و پیدا شدن زبان پهلوی مجدداً بازار

شعر و ادبیات بزبان فارسی رونقی یافته چنانکہ از آثار و علائم و کتبہ ہائے
ایمان ساسانی استنباط میشود .

مثلاً کتبہ کہہ شاپور اول در برس پلیس حک کردہ منظومہ ایست کہ شرح
تیریکہ انداختہ و شکاریکہ کردہ است شعر مندرج ساختہ است .
در دورہ اسلامی ادبیات ایران اگر چہ بشکل و طرز ادبیات عرب
و سبک و شیوہ آن در آمدہ ولی باید اعتراف نمود کہ بہمتہی درجہ
اوج رسیدہ است .

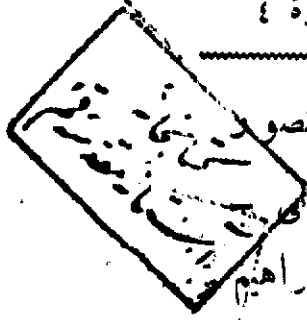
چنانکہ چندین ہزار شاعر و ادیب و حکیم و عالم در این زبان تربیت
شد کہ معروف ترین آنها این اشخاص میباشند .

اسامی ۹۷ نفر معاریف از شعرا و فضلا و ادبائی کہ ذیلا درج میشود
از سنہ ۸۵۰ تا سنہ ۱۴۹۲ (سنہ ۸۹۷) ہجری عیسوی کہ در ایران پیدا شدہ اند
با مختصرے از تاریخ زندگانی و اینکه مداح کدام یک از سلاطین بودہ و
در چہ تاریخ مزیستہ و چہ کتابی تألیف نمودہ در چہ زمینہ بیشتر شہر گفتہ
و بطور نمونہ چند بیتی ہم از اشعار را ترجمہ نژاپونی نمودہ است و بالاخرہ
ایران را یک مملکت ادبی معرفی کردہ است .

پروفیسور ژاپنی کتاب خود را تزئین کردہ است بچند قطعہ عکس
خطوط قدیمہ میخی و پہلوئے و فارسی امروز و بعضی از آثار و ابنیہ قدیم ایران
مخصوصاً آنتہائی را کہ مورد حاجت بودہ و اسم بردہ است

اسامی معاریف فوق از این قرار است

یغمبر محمد بن عبد اللہ صلی اللہ علیہ و آلہ - حنظلہ - ابوسبیک - ابو
جعفر محمد بن جریر الطبرے - ابوشکور - شیخ ابوالحسن شہید - خبازی
ابوالحسن علی بن الیاس الاقاشی - ابو عبد اللہ محمد الجنید - ابو عبد اللہ جعفر الرودکی

منصور علی المنطقی - ابوطاھر الطیب محمد الخسروانی - ابو منصور
موفق - ابو منصور محمد الاحمد الدقیقی - ابو الملک ناصر گیلانی
محمد الاسحق - ابو العالی محمد البکممی - ابو الحسن کسائی - ابو ابراہیم
اسماعیل منتصر - ابو منصور محمد عمازہ - بدیع الرمان الہمدانی - پندار -
امیر شمس المعالی قابوس وشمگیر - منجیک - ابو الحسن علی محمد اللوکاری -
ابو محمد البادے - ابو القاسم حسن الفردوسی - عبد العزیز ندور - عسجدے -
سلطان محمود - ابو علی سینا - ابو منصور عبد الملک الثعالی - ابو الحسن
علی قلوب فرخی - ابو النجم احمد منوچہری - غفنایرے - ابو یحان بیرونی -
فخر الدین اسعد - ابوسعید ابو الخیر - ابو القاسم احمد عنصرے - ابو النصر
احمد المنصور الاسدے - علی احمد الاسدی - ابو معین الدن ناصر الخسرو -
بابا طاھر عریان ہمدانی - ابو حامد محمد الغزالی - عنبر المعالی کیکوس -
گردیزی - علی عثمان جولابی الجوجویری - شیخ عبد اللہ انصاری - طاران -
نظام الملک - لاز دزانی - عمر بن ابراہیم خیلیم - ابو بکر اسماعیل ازرقی -
مسعود سعد سلمان - ابو طاھر خالوبی - ابو الہجد مجدود بن آدم سنائی -
ادیب صابر - امیر معزے - امیر عمیق - امیر رشیدی - نظامی اروسی -
زین الدین ابو ابراہیم اسماعیل الجرجانی - ابو المعالی زلالہ - کادی حمید الدین
ابوبکر - علی اوحد الدین انورے - ابو القاسم علی الحسن ابی طیب باخرزی -
مہتسی - عبد الواسع الجبالی - سوزنی محمد بن علی - علی شطرنجی - حمید
الدین جرہری - سماعی - سیفی - رشید الدین وطواط - افضل الدین ابراہیم
خاقانی - ظہیر الدین طاھر بن محمد - نظام الدین ابو محمد الیاسمی - سف
فخر الدین رازی - او محمد روز بہان الناصر الباجی - محمد بن حسن بن
اسفندیار - نجم الدین کبری - شیخ شہاب الدین ابو عبد اللہ یاقوت الجھوے -

شیخ فرید الدین عطار - ابن اطر - شرف الدین ابو حفص عمر ابو العزیز -
 شیخ یحیی الدین عربی - علاء الدین عطا ملک جوینی - سعد الدین حموی -
 جلال الدین رومی - شمس قیس - ابن خالکان - مصاحح الدین عبد الله سعدی -
 ابو الفتح عالی بن محمد البغدادی - محمد عوفی - منہاج سراج - شیخ محمود
 شبستری - خواجه شمس الدین محمد حافظ - دولت شاه - نور الدین جامی -
 (عبد الوهاب الحسینی قائم مقامی)

مکتوب نادری

بموجب امر همایون در حین محاصره بغداد از جانب ملا محمد باقر مدرس

بعلماے بغداد نوشته شد

راقم نمیکه و اقل خلیقه محمد باقر استرآبادی مدرس دارالسلطنه اصفهان
 بعد از تبایغ ادعیه محبت آغاز مودت انجام بر رای حقایق نماے علماے اعلام
 و فضلاے عالمقام دارالسلام انها و اعلام میدارد که در این ایام سعادت فرجام
 که این احقر عباد بتقریب زیارت روز عرفه و اجوار شراف طوایف
 اما کن مشرفه وارد این ارض فیض بنیاد گزیدید از تقریر جمعی که از
 شدت جوع از ننگنامه قلعه فرار کرده می آیند معرفت کامل باحوال سکنه
 آن جا حاصل نموده معاوم شد که هر روزه جمعی کثیر از صغیر و کبیر و
 برنا و پیر در قلعه از فقدان قوت فوت و تلف و مایحق بیاران ساف میگرددند
 چون اهل قلعه قائل کلمتین طیبین شهادتین و امت رسول تقابین و در قباہ
 و کتاب موافق و دردین و شریعت مطابق بودند بمدلول کریمه و ان طائفان
 من الموضین اقتلو فاصحوا بیہا و بغداد ان تنتھوا فهو خیر لکم باروسای
 سپاہ برخا شجوی مستد لاین احکام الله گفته گو نموده جمعی از ایشانرا با خود